

Korset och Kronan

Nr 30/2020

Jesus säger: Håll fast vid
det du har så att ingen
kommer och tar din krona
(Upp. 3:11)

Kristen etik (6) Lagens andra tavla

Vi har hittills talat om
lagens första tavla och
betydelsen av att älska Gud
över allting. De tre första
budet i lagen handlar ju
om Gud själv (1:a budet),
om Guds namn (2:a budet)
och Guds ord (3:e budet).
Dessa bud lär oss vikten av
att frukta och älska Gud
över allting.

Nu kommer vi in på
lagens andra tavla, som
talar om kärleken till vår
nästa. Vi skall älska vår
nästa som oss själva.

Älska sina fiender

Jesus inskräper i sin
bergspredikan att kärleken
också gäller våra fiender.

Kyrkblad för S:t Martins och S:t
Petri församlingar, Evangelisk-Lutherska
Kyrkan i Sverige. Red. Sten Rydh.
Nr 30, 9 oktober 2020.

Ordet om korset är en
dårskap för dem som går
förlorade, men för oss som
blir frälsta är det en Guds
kraft (1 Kor. 1:18)

Det är lätt att älska sina
bästa vänner, som gör oss
gott och vill oss väl. Men
ovännerna? De besvärliga
och elaka människorna
som inte alls vill oss väl, hur
skall vi kunna älska dem?

*Jesus säger: Ni har hört att
det är sagt: Du ska älska din
nästa och hata din fiende. Jag
säger er: Älska era fiender och be
för dem som förföljer er. Då är ni
er himmelske Fars barn, för han
låter sin sol gå upp över onda
och goda och låter det regna över
rättfärdiga och orättfärdiga.*

*För om ni älskar dem som
älskar er, vilken lön får ni för
det? Gör inte tullindrivare det
också? Och om ni bara hälsar på
era bröder, vad gör ni för
märkvärdigt med det? Gör inte
hedningar det också? Var alltså
fullkomliga, så som er
himmelske Far är fullkomlig
(Matt. 5:43-48).*

Detta betyder inte att vi
skall älska det som

Den gode herden
leder sina får (Joh. 10)

fienderna gör. Många blir
t.ex. utsatta för svåra brott.
De själva eller deras
närmaste blir kanske
utsatta för stöld,
misshandel, förföljelse eller
rentav mord. Hjärtat blir
då fyllt av hat mot
förövarna och många drar
sig inte för att hämnas. Den
enda lättnad man kan finna
är om förövarna får ett hårt
straff och får sitta länge i
fängelse.

Vi skall då först säga att
sådana brott inte skall
ursäktas genom att framhäva
hur synd det är om
förövarna, som kanske har
haft en bedrövlig barndom
och själva varit offer för
misshandel och annat ont.
Detta är sorgligt och vi skall
alla försöka att förhindra
att människor får en svår
uppväxt och lockas in i
kriminalitet. Men när brott

begås är det överhetens uppgift att se till att brotten också bestraffas. Gud har insatt all överhet för att landet skall styras på ett gott och rättvist sätt så att medborgarna kan känna sig trygga. Ingen skall själv hämnas och utföra straffet. Brott skall anmälas till polisen och det är domstolarnas sak att döma ut lämpliga straff. Bakom dessa ordningar står Gud själv. Paulus skriver:

Varje människa ska underordna sig den överhet hon har över sig. Det finns ingen överhet som inte är av Gud, och den som finns är tillsatt av honom. Den som motsätter sig överheten går därför emot Guds ordning, och de som gör så drar domen över sig själva.

De styrande är ju inget hot mot dem som gör det goda, utan mot dem som gör det onda. Vill du slippa vara rädd för överheten? Gör då det goda, så får du beröm av den. Överheten är en Guds tjänare till ditt bästa. Men gör du det onda ska du vara rädd, för överheten bär inte svärdet utan orsak. Den är en Guds tjänare, en hämnare som straffar den som gör det onda. Därför måste man underordna sig, inte bara för straffets skull utan även för samvetets (Rom. 13:1-5).

Allt detta hör till den naturliga lagen. Människan förstår att vi behöver någon som styr landet och att brott måste straffas. Dels behöver vanliga människor skyddas från förövarna och dels är det viktigt att

rättvisa skipas genom att straff utdöms. Detta har både en avskräckande effekt och utgör också en rättvis vedergällning för det onda man har gjort. Alla skall kunna veta och känna att onda gärningar inte tolereras i ett gott samhälle.

Om den enskilda människan själv utför straffet för onda gärningar får vi ett laglöst samhälle där snart kaos och t.o.m. inbördeskrig råder. Om inte överheten sköter sin plikt att belöna det goda och bestraffa det onda kommer laglösheten att öka i samhället.

Om medborgarna märker att de kriminella slipper undan och inte får några straff blir följden ödesdiger. Brottslingarna utnyttjar den frihet som därmed öppnar sig för dem och även laglydiga människor frestas att ta lagen i sina egna händer när inte regering, polis och domstolar gör vad de borde.

Den kristna kärleken till fienderna

Som vi sett lär Jesus att vi också skall älska våra fiender. Vi skall inte låta den gamla människans hat och önskan att hämnas ta över i våra liv. Vi skall i stället se på Jesus, hur han älskade hela den onda världen och gav sitt liv för den. Endast genom tron på honom kommer den helige

Ande med sin kärlek in i våra hjärtan. Vi kan t.ex. se hur Stefanus visade kärlek mot sina mördare och förföljare. När de skulle stena honom till döds bad han för dem med innerlig kärlek.

Stefanus hade predikat Guds ord rent och klart för sina förföljare. Men de tog inte emot ordet utan blev hatiska och rasande:

När de hörde detta blev de ursinniga och gnisslade tänder mot Stefanus. Men fylld av den helige Ande lyfte han sin blick mot himlen och fick se Guds härlighet och Jesus som stod vid Guds högra sida, och han sade: "Se! Jag ser himlen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida."

Då skrek de högt och höll för öronen och stormade fram mot honom alla på en gång, och de släpade ut honom ur staden och stenade honom. Och vittnena lade sina mantlar vid fötterna på en ung man som hette Saulus. Så stenade de Stefanus, medan han bad och sade: "Herre Jesus, ta emot min ande." Sedan föll han på knä och ropade med hög röst: "Herre, ställ dem inte till svars för denna synd!" Med de orden somnade han in (Apg. 7:54-60).

Aposteln förmanar oss att inte hämnas utan bemöta vår nästa med kärlek även om han gör onda saker:

Löna inte ont med ont. Tänk på det som är gott i alla människors ögon. Håll fred med alla människor så långt det är möjligt och beror på er.

Hämnas inte, mina älskade, utan ge rum för Guds vrede. Det står ju skrivet: Min är hämnanden, jag ska utkräva den, säger Herren. Men om din fiende är hungrig, så ge honom att äta. Om han är törstig, ge honom att dricka. Gör du det, samlar du glödande kol på hans huvud. Låt dig inte besegras av det onda, utan besegra det onda med det goda (Rom. 12:18-21)

Hur skall vi få en rätt kärlek mot vår nästa?

Det viktigaste är att vi först låter Guds lag döma oss. Synden i vår natur är så djup och svår att vi inte är ett dugg bättre än mördare och andra kriminella inför Gud. Kung David skriver:

Gud, var mig nådig efter din godhet, utplåna mina överträdelser efter din stora barmhärtighet. Tvätta mig ren från min skuld, rena mig från min synd, för jag känner mina överträdelser och min synd är alltid inför mig. Mot dig, just mot dig, har jag syndat och gjort det som är ont i dina ögon. Därför har du rätt när du talar, du är ren när du dömer. Ja, med skuld är jag född och med synd blev jag till i min moders liv (Ps. 51:3-7).

Skillnaden mellan oss människor är stor när det gäller våra liv på jorden. Där kan vi tala om goda och hederliga människor och om skurkar och bedragare.

Men inför Gud är vi alla lika stora syndare. Den förskräckliga arvsynden har vi alla i lika mått, från de

små barnen till de gamla. Genom syndafallet har vår inre, andliga människa, som var skapad till Guds avbild, gått förlorad. Vi har tappat kontakten med Gud. Därför skriver Paulus om *alla* människor:

Ingen rättfärdig finns, inte en enda. Ingen finns som förstår, ingen som söker Gud. Alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda (Rom. 3:9-12).

I denna förtvivlade situation hjälper inga goda gärningar. Vår naturliga mänskliga kärlek, som vi hyser till våra nära och kära duger inte inför Gud. Vi är av naturen lagöverträdare och Guds fiender, och det är rättvist att han straffar oss med evig förtappelse.

Men i sin oändliga kärlek har Gud öppnat vägen till förlåtelse och frälsning. Han sände sin egen Son till världen. Jesus uppfyllde lagen i vårt ställe och bar det straff som vi hade förtjänat. Därför står det:

Gud var i Kristus och försonade världen med sig själv. Han tillräknade inte människorna deras överträdelser, och han har anförtrott oss försoningens ord (2 Kor. 5:19).

Kristus var inte bara en människa. Gud var i honom och han var i Gud. Han är ett med Fadern och den helige Ande. Han försonade hela världens synd och tillräknar inte längre människorna deras

överträdelser. Detta är Guds stora under. Genom Kristi uppståndelse är hela människosläktet återupprättat och förklarat rättfärdiggjort, utan synd.

Många vill begränsa detta objektiva faktum och menar att synderna visserligen är försonade men att detta inte är detsamma som att världen nu står som rättfärdig i Kristus. Skriften gör ingen sådan skillnad när det gäller Kristi verk. Det står ju klart och tydligt: *Han tillräknar inte människorna deras synd.*

Denna färdiga förlåtelse kommer till oss i nådens medel och vi tar emot den genom tron. Därför fortsätter Paulus med orden:

Vi är alltså sändebud för Kristus, och Gud väddjar genom oss. Vi ber på Kristi uppdrag: låt försona er med Gud! Han som inte visste av synd, honom gjorde Gud till synd i vårt ställe, för att vi i honom skulle bli rättfärdiga inför Gud (2 Kor. 5:20f).

Människan måste bli omvänd och pånyttfödd genom att i tron ta emot evangelium i ordet och sakramenten. Utan en sann omvändelse står människan kvar under Guds vrede. Endast Gud kan göra detta under då han skänker oss tron. Då börjar vi också att älska vår nästa, ja även våra fiender.

Forts. i nästa nr